

# vonnis

## RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Afdeling Privaatrecht

Locatie Leeuwarden

Kort-gedingnummer: [ . . . ]

**vonnis van de voorzieningenrechter in het kort-geding d.d. 16 juli 2014**

inzake

**[DE MAN]**,  
wonende te [Plaatsnaam 1],  
hierna ook te noemen de man,  
eiser in conventie,  
verweerder in reconventie,  
advocaat mr. R. Limburg, kantoorhoudende te Leeuwarden,

tegen

**[DE VROUW]**,  
wonende te [Plaatsnaam 2],  
hierna ook te noemen de vrouw,  
gedaagde in conventie,  
eiseres in reconventie,  
advocaat mr. J. Oosterhof, kantoorhoudende te Heerenveen.

### **1. Het procesverloop**

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
  - de dagvaarding;
  - de door partijen overgelegde producties;
  - de mondelinge behandeling van de zaak op 27 juni 2014.
- 1.2. Tijdens de zitting zijn partijen en hun advocaten verschenen. De advocaten hebben het woord gevoerd aan de hand van pleitnotities.
- 1.3. Vervolgens is vonnis bepaald.

### **2. De feiten in conventie en in reconventie**

- 2.1. Partijen zijn met elkaar gehuwd geweest. Hun huwelijk is op [datum] 2005 ontbonden door inschrijving van de echtscheidingsbeschikking van de rechtbank Leeuwarden in het daartoe bestemde register van de burgerlijke stand.
- 2.2. Bij beschikking van [datum] 2005 heeft de rechtbank Leeuwarden bepaald dat de

Kort-gedingnummer [ . . ]  
Uitspraak: 16 juli 2014

man een bedrag van € 1.030,00 per maand moet betalen aan de vrouw als bijdrage in de kosten van haar levensonderhoud.

- 2.3. In 2008 heeft de vrouw [Incassobureau] (verder: [Incassobureau]) opdracht gegeven om achterstallige alimentatie te incasseren. In dat verband heeft een medewerker van [Incassobureau], bij brief van 22 september 2008, het volgende - voor zover hier van belang - aan de (toenmalige) advocaat van de man geschreven:

*"Mijn opdrachtgever (de voorzieningenrechter; de vrouw) deelde mee dat de alimentatie van voor mei 2007 is verrekend bij de verkoop van de echtelijke woning."*

- 2.4. Op 23 april 2014 heeft de vrouw executoriaal derdenbeslag laten leggen op het pensioen van de man onder de [PENSIOENFONDS] (verder: [PENSIOENFONDS]). In het proces-verbaal van derdenbeslag is de vordering (uitgezonderd de bijeenkomende kosten) als volgt gespecificeerd:

*"Dossiernummer; 214001756  
achterstallige alimentatie berekend t/m juni 2012 € 11.813,04"*

### **3. Het geschil in conventie en in reconventie**

- 3.1. In conventie vordert de man - samengevat - dat de voorzieningenrechter bij vonnis, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad:

*primair:*

1. de vrouw veroordeelt om binnen twee dagen na betekening van dit vonnis over te gaan tot opheffing van het ten laste van hem gelegde executoriaal derdenbeslag onder [PENSIOENFONDS], op straffe van verbeurte van een dwangsom;

*subsidiar:*

2. het executoriaal derdenbeslag opheft dat de vrouw ten laste van hem heeft gelegd op zijn pensioenaanspraak onder [PENSIOENFONDS];

*in alle gevallen:*

3. de vrouw verbiedt om op grond van dezelfde gepretendeerde vordering opnieuw beslag te leggen ten laste van hem, op straffe van verbeurte van een dwangsom;
4. de vrouw veroordeelt in de proceskosten.

- 3.2. In reconventie vordert de vrouw dat de voorzieningenrechter de man veroordeelt in de proceskosten.

- 3.3. Partijen hebben verweer gevoerd tegen elkaars vorderingen. Op de stellingen en verweren van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

### **4. De standpunten van partijen en de beoordeling daarvan**

- *de door de vrouw overgelegde producties*

- 4.1. Op grond van het Procesreglement kort gedingen rechtbanken sector civiel/familie (verder: procesreglement) worden producties die binnen 24 uur voor een zitting zijn ingediend, in beginsel buiten beschouwing gelaten. Met betrekking tot de door de vrouw op 25 juni 2014 overlegde stukken, staat vast dat de man die niet tijdig heeft ontvangen. Daarbij gaat het om een groot aantal producties die nauwelijks geordend zijn. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft de man onvoldoende gelegenheid gehad om de stukken te kunnen doorgronden en te bespreken met zijn advocaat om daarop ter zitting adequaat te kunnen reageren. Daarmee is de man in zijn procesbelang geschaad. De voorzieningenrechter zal voormelde producties daarom buiten beschouwing laten.

*in conventie*

- 4.2. In de kern gaat het in deze zaak om de vraag of het door de vrouw gelegde executoriaal derdenbeslag al dan niet moet worden opgeheven. In dat kader ligt het op de weg van de man, die opheffing van het beslag vordert, om met inachtneming van de beperkingen van de kort geding-procedure aannemelijk te maken dat de door de vrouw gepretendeerde vordering ondeugdelijk is, of het beslag onnodig (HR 14 juni 1996, ECLI:NL:HR:1996:ZC2105). Er zal beslist moeten worden aan de hand van wat door beide partijen naar voren is gebracht en summierlijk met bewijsmateriaal is onderbouwd. Die beoordeling kan niet plaatsvinden los van de in een zodanig geval vereiste afweging van de wederzijdse belangen. Daarbij dient te worden beoordeeld of het belang van de vrouw bij handhaving van het beslag op grond van de door haar naar voren gebrachte omstandigheden zwaarder dient te wegen dan het belang van de man bij opheffing van het beslag. De vraag of het leggen van het beslag als vexatoir - en daarmee als onrechtmatig - moet worden aangemerkt, dient in beginsel te worden beantwoord aan de hand van de concrete omstandigheden ten tijde van de beslaglegging, waaronder de hoogte van de te verhalen vordering, de waarde van de beslagen goederen en de eventueel onevenredig zware wijze waarop de schuldenaar door het beslag op (een van) die goederen in zijn belangen wordt getroffen (HR 24 november 1995, ECLI:NL:HR: 1995:ZC1895).
- 4.3. Ter onderbouwing van zijn vordering stelt de man - samengevat - dat de vrouw geen achterstallige alimentatie van hem te vorderen heeft, omdat hij aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan. Voor zover dat anders is, is de vordering van de vrouw verjaard, aldus de man. De vrouw heeft weersproken dat de man de verschuldigde alimentatie geheel heeft betaald. Zij heeft de verjaring van haar vordering eveneens betwist.
- 4.4. De vordering waarvoor de vrouw beslag heeft gelegd, houdt verband met de alimentatie die de man aan haar verschuldigd is op grond van de beschikking van de rechtbank Leeuwarden van 22 september 2005. Sindsdien heeft de man op verschillende momenten betalingsachterstanden laten ontstaan, die hij nadien weer is ingelopen, al dan niet na incassomaatregelen of doordat partijen nadere (verrekenings)afspraken hebben gemaakt. Verder is van belang dat uit de door de man overgelegde betaalwijzen (o.a. producties 18 en 19 bij de dagvaarding) blijkt dat hij zijn onderhoudsbijdragen aan de vrouw steeds heeft voldaan onder vermelding van de periode waarop deze betrekking hadden. Gelet hierop vindt het

eerste lid van artikel 6:43 van het Burgerlijk Wetboek (verder: BW) toepassing. Het tweede lid van dat artikel blijft buiten werking. Dit betekent dat, anders dan de vrouw heeft betoogd, de betalingen van de man zien op de door hem aangegeven periodes en niet op - kort gezegd - de oudste openstaande schulden. Het voorgaande brengt mee dat de (vermeende) achterstand betrekking heeft op alimentatie die de man tot en met april 2007 aan de vrouw had moeten voldoen (verder ook: de alimentatievordering).

- 4.5. Uit doelmatigheidsoverwegingen zal de voorzieningenrechter eerst ingaan op de vraag of, zoals de man heeft gesteld, de alimentatievordering - ter inning waarvan de vrouw beslag heeft gelegd - is verjaard. De voorzieningenrechter gaat er daarbij veronderstellenderwijs vanuit dat de alimentatievordering nog niet is voldaan.

Op grond van artikel 3:308 BW verjaren periodieke vorderingen, zoals alimentaties, vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop die vorderingen opeisbaar zijn geworden. Dat betekent dat de alimentatievordering in beginsel in mei 2012 is verjaard. Dit is slechts anders indien de verjaring tijdig is gestuit. Volgens de vrouw is dat het geval. Ter zitting heeft zij in dat verband aangevoerd dat zij *'telkens met deurwaarders achter haar alimentatie aan heeft moeten, waardoor de verjaring is gestuit.'*

- 4.6. De voorzieningenrechter stelt voorop dat de verjaring van een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis op vier manieren kan worden gestuit, te weten door een schriftelijke aanmaning, een schriftelijke mededeling waarin de schuldeiser zich ondubbelzinnig zijn recht op nakoming voorbehoudt, een daad van rechtsvervolging en een erkenning van de rechtsvordering. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft de vrouw niet, althans onvoldoende onderbouwd dat zich een van deze stuitingsmogelijkheden heeft voorgedaan. De enkele, niet onderbouwde opmerking dat zij (een) deurwaarder(s) zou hebben ingeschakeld, volstaat in dat verband niet. De vrouw heeft niet toegelicht wanneer die inschakeling zou hebben plaatsgevonden. Evenmin heeft zij onderbouwd dat die inschakeling betrekking had op de vordering waarvoor zij nu beslag heeft gelegd en waarom dat niet tot inning van de betreffende alimentatievordering heeft geleid. Dat mocht te meer van de vrouw worden verwacht nu een medewerker van [Incassobureau] op 22 september 2008 (namens de vrouw) aan de man heeft geschreven dat de achterstallig alimentatie van voor mei 2007 is verrekend bij de verkoop van de echtelijke woning. Wat er van de juistheid van die mededeling ook zij, gesteld noch gebleken is dat de vrouw die mededeling eerder dan in deze procedure ter discussie heeft gesteld. Klaarblijkelijk heeft de vrouw de man tussen 22 september 2008 en 23 april 2014 (het moment waarop zij executoriaal derdenbeslag heeft laten leggen) niet gewezen op het feit dat zij meende dat voormelde mededeling onjuist was en dat de alimentatievordering nog altijd bestond. Voor zover de vrouw voor 22 september 2008 de verjaring heeft gestuit, is - vanwege het uitblijven van inning van de alimentatievordering - ook de met ingang van die datum ingegane (nieuwe) verjaringstermijn inmiddels verstreken (vgl. artikel 3:319 BW).

- 4.7. Op grond van het voorgaande is de voorzieningenrechter van oordeel dat in deze

procedure voldoende aannemelijk is geworden dat de alimentatievordering, in het geval deze nog niet door de man is voldaan, in elk geval is verjaard. Gelet hierop kunnen de overige stellingen en verweren van partijen ter zake onbesproken blijven en zal de voorzieningenrechter de primaire vordering in zoverre toewijzen. De voorzieningenrechter zou ook tot voorgaand oordeel zijn gekomen als, zoals de man stelt, de alimentatievordering al zou zijn voldaan. De gevorderde dwangsommen liggen eveneens als niet, althans onvoldoende weersproken, voor toewijzing gereed, met dien verstande dat de voorzieningenrechter het maximum lager zal vaststellen dan gevorderd. Dit laat onverlet dat bij voortgaande overtreding van dit kort gedingvonnis oplegging van hogere dwangsommen kan worden gevorderd, dan wel hernieuwde oplegging van dezelfde dwangsommen. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter staat zowel het bedrag van de dwangsom als het maximum, in een redelijke verhouding tot de beoogde werking van deze dwangsomoplegging.

- *het verbod om opnieuw beslag te leggen*

- 4.8. Voor het gevorderde verbod om ter zake van dezelfde vordering opnieuw beslag te leggen ten laste van de man, is volgens vaste jurisprudentie slechts plaats in uitzonderlijke gevallen. In beginsel staat het immers een ieder vrij om van de door de wet geboden middelen tot bewaring van zijn recht gebruik te maken. Bovendien kan niet worden uitgesloten dat in een bodemprocedure blijkt dat de vrouw toch met recht executoriaal derdenbeslag heeft gelegd. Wel ziet de voorzieningenrechter aanleiding om de vrouw te gebieden om, telkens wanneer zij zich ter zake van de door haar gepretendeerde vordering tot een voorzieningenrechter richt met een verzoek tot beslaglegging ten aanzien van enig vermogensbestanddeel van de man, deze voorzieningenrechter in het betreffende verzoekschrift op de hoogte te stellen van dit vonnis door een kopie daarvan bij het verzoekschrift over te leggen.

- *de proceskosten*

- 4.9. In geschillen tussen ex-echtgenoten is het gebruikelijk om de proceskosten te compenseren. De voorzieningenrechter ziet in de enkele omstandigheid dat de vrouw - naar nu bij wege van voorlopig oordeel blijkt - het beslag ten onrechte heeft gelegd, geen aanleiding heeft geen aanleiding om van dat uitgangspunt af te wijken. De voorzieningenrechter zal de proceskosten dan ook compenseren als na te melden.

*in reconventie*

- 4.10. In reconventie heeft de vrouw veroordeling van de man in de proceskosten gevorderd. De man heeft daartegen verweer gevoerd. Primair is volgens de hem de eis in reconventie te laat aangekondigd, subsidiair meent hij dat geen plaats is voor een proceskostenveroordeling.
- 4.11. De voorzieningenrechter overweegt het volgende. Op grond van het

procesreglement diende de vrouw de eis in reconventie en de gronden daarvan uiterlijk 24 uur voor de terechtzitting schriftelijk mee te delen aan de man en aan de voorzieningenrechter. In de gegeven situatie heeft de vrouw deze termijn, uitsluitend voor wat betreft die mededeling aan de man, minimaal overschreden. Anders dan door de man betoogd ziet de voorzieningenrechter daarin geen aanleiding om de reconventionele eis buiten beschouwing te laten. De voorzieningenrechter heeft daarbij in ogenschouw genomen dat de reconventionele vordering uitsluitend ziet op een proceskostenveroordeling. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is in de gegeven situatie daarom geen sprake van een strijd met de eisen van een goede procesorde, zodat hij zal overgaan tot een inhoudelijke beoordeling van die vordering.

- 4.12. In dat kader verwijst de voorzieningenrechter naar het onder 4.9. omschreven uitgangspunt. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter geldt ook voor de vrouw dat zij geen, althans onvoldoende argumenten heeft aangedragen die afwijking van daarvan rechtvaardigen. Dit betekent dat de voorzieningenrechter de kosten van deze procedure zal compenseren als hierna vermeld.

## **5. De beslissing**

De voorzieningenrechter:

### *in conventie*

- 5.1. veroordeelt de vrouw om binnen twee dagen na betekening van dit vonnis over te gaan tot opheffing van het ten laste van de man gelegde executoriaal derdenbeslag onder Stichting Pensioenfonds [PENSIOENFONDS];
- 5.2. bepaalt dat de vrouw aan de man een dwangsom verbeurt van € 5.000,00 ineens, vermeerderd met € 250,00 voor elke dag of gedeelte daarvan dat zij in gebreke blijft uitvoering te geven aan de onder 5.1. bedoelde veroordeling, tot een maximum van € 10.000,00;
- 5.3. gebiedt de vrouw om, telkens wanneer zij zich ter zake van de door haar gepretendeerde vordering (zie: 2.4.) tot een voorzieningenrechter richt met een verzoek tot beslaglegging ten aanzien van enig vermogensbestanddeel van de man, deze voorzieningenrechter in het betreffende verzoekschrift op de hoogte te stellen van dit vonnis door een kopie daarvan bij het verzoekschrift over te leggen;
- 5.4. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
- 5.5. compenseert de proceskosten, aldus dat iedere partij de eigen kosten draagt;
- 5.6. wijst af het anders of meer gevorderde;

Kort-gedingnummer [ . . ]  
Uitspraak: 16 juli 2014

*in reconventie:*

- 5.7. compenseert de proceskosten, aldus dat iedere partij de eigen kosten draagt;
- 5.8. wijst af het anders of meer gevorderde.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.R. Tjallema, voorzieningenrechter, en in aanwezigheid van de griffier uitgesproken ter openbare terechtzitting van 16 Juli 2014.